

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ภาษาลาวเป็นสื่อสำคัญสำหรับการนำไปใช้ในการสนทนา แลกเปลี่ยนความคิดเห็น ใช้ติดต่อสัมพันธ์ระหว่างชนเผ่าต่าง ๆ แห่งชาติลาวเป็นมรดกที่สืบทอดกันมาจากบรรพบุรุษลาว ฉะนั้นภาษาลาวจึงบ่งบอกถึงวัฒนธรรมที่ล้ำเลิศของชาติอีกด้วย การใช้ภาษาเป็นการสื่อสารระหว่างคนกับคนเป็นระบบสัญญาณที่ใช้สัญญาณเสียงเป็นหลักและสัญญาณอื่น ๆ เช่น เส้นรูปภาพ สี เพื่อสร้างความเข้าใจ และการแสดงความรู้สึกนึกคิดของคนเรา ภาษาที่นิยมใช้กันในสังคมนั้นมี สองแบบ คือ ภาษาพูด และภาษาเขียน (มหาสิลา วีระวงส์, 2549, หน้า 49)

การเขียนมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งในฐานะที่เป็นเครื่องมือสื่อสารแสดงความรู้สึกนึกคิดให้อีกฝ่ายหนึ่งเข้าใจ (มหาสิลา วีระวงส์, 2549, หน้า 49) การเขียนเป็นสิ่งที่สำคัญต่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเขียนในระดับประถมศึกษาเป็นพื้นฐานมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ผู้เขียนสามารถเขียน และใช้ภาษาเขียนได้อย่างถูกต้อง เหมาะสมกับกาลเทศะ และบุคคล ใช้จินตนาการและมีความคิดริเริ่มในการถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิด ความคิดเห็นของตน เห็นคุณค่าและความสำคัญของการเขียน ฉะนั้นการเขียนสร้างสรรค์ จึงเสมือนเครื่องมือในการสื่อสารถ่ายทอดความมีเหตุผลการแสดงออกที่มีสุนทรียภาพ การเสริมสร้างสติปัญญา การใช้จินตนาการทางการเขียนของผู้เรียนปัจจุบันการสอนการเขียนจึงพยายามที่จะส่งเสริมให้เด็กกล้าที่จะแสดงออกผ่านการเขียนมากขึ้น กล่าวคือเป็นการเขียนซึ่งมีลักษณะของการคิดริเริ่ม และมีอิสระในการแสดงความคิด โดยผู้เขียนจะต้องใช้จินตนาการและประสบการณ์ของตนมาเชื่อมโยงความคิดของตน (ดาลา กันละยา และดวงเดือน บุนยาวง, 2550, หน้า 14)

การเขียนเชิงสร้างสรรค์มีบทบาทสำคัญกับครูและนักเรียนเพราะการเขียนเชิงสร้างสรรค์คือการแสดงออกให้ผู้อื่นเข้าใจในสิ่งที่สื่อออกไป เช่น ความต้องการ ความชอบ ความรู้สึกข้างในของผู้เขียน ยิ่งไปกว่านั้น การแสดงออกทางการเขียนยังมีพลังทางด้านจิตใจสูง ทำให้คนเราก่อมีความมั่นใจ เชื่อมมั่นในตนเอง ในทางการแพทย์จึงมีการนำไปใช้เพื่อรักษาคนที่มีความวิตกกังวล ในด้านคุณค่าความสำคัญของการเขียน ก็คือผลงานทางการเขียน การให้รางวัลวรรณกรรมยอดเยี่ยมระดับโลกหรือ ชาติ หรือ ท้องถิ่น ที่มีอย่างมากมายนั้นเป็นที่ยืนยันชัดเจนถึงความสำคัญของการเขียนสร้างสรรค์แล้วผ่านมาในประวัติศาสตร์โลกได้ทราบว่า บทเขียน บทประพันธ์ มีพลังใน

การสร้างสามัคคีเปลี่ยนความคิดของคน ทำให้ผู้คนมากมายสามารถเข้าใจซึ่งกันและกันได้ (ดาลา กันละยา และดวงเดือน บุนยาวง, 2550, หน้า 17) การเขียนเชิงสร้างสรรค์มีจุดมุ่งหมายที่สำคัญคือเพื่อให้โอกาสผู้เรียนแสดงออกทางความคิด ความรู้สึก จากประสบการณ์ที่ได้พบเห็น ส่งเสริมความสามารถทางวรรณคดี ที่มีอยู่ในตัวผู้เรียนให้สร้างสรรค์ผลงานที่มีคุณค่าทางวรรณกรรมส่งเสริมความเข้าใจให้ผู้เรียนสนใจวรรณคดีมุ่งพัฒนาความสามารถทางภาษามากกว่ากระบวนการเขียนอย่างมีกฎเกณฑ์และพัฒนาบุคลิกภาพของผู้เรียนให้มีความเชื่อมั่นในตนเอง ในการแสดงออกและความรู้สึก (McKee, 1978, pp. 245-246 อ้างถึงใน วิลาวัลย์ โพธิ์ทอง, 2551, หน้า 2)

การเขียนเป็นทักษะหนึ่งที่บรรจุใน สี่ทักษะทางภาษาได้แก่ทักษะการฟัง พูด อ่านและเขียนในชีวิตประจำวัน เราพบว่าการอ่านเป็นเรื่องยาก และเป็นสิ่งที่ต้องฝึกฝนให้เป็นนิสัยมาแต่เด็กก่อนที่จะเกิดมีความรักการอ่าน แต่สิ่งที่ยากกว่าการอ่านก็คือ การเขียน ทั้งสองอย่างนี้มีความจำเป็นเท่า ๆ กัน เพราะในการเขียนนั้นคือการทบทวนสิ่งที่ได้รู้ได้เห็นมาจากประสบการณ์ ก่อนที่จะเขียนลงไปต้องได้คิดแล้วคิดอีก เขียนอย่างใด จึงจะเข้าใจง่าย เขียนอย่างใดจึงจะดึงดูดจิตใจของผู้อ่านทั้งหมดคือศิลปะขั้นสูงที่ต้องฝึกฝนเขียน เนื่องจากว่าเราไม่ค่อยได้ฝึกฝนอย่างเต็มที่ทำให้หลาย ๆ คนเพียงแต่เขียนได้แต่เขียนไม่เป็น การเขียนได้ต่างจากการเขียนเป็นอยู่ที่ว่า การเขียนได้นั้นผู้เขียนสามารถเขียนตัวอักษรหรือคำต่าง ๆ ได้โดยไม่คำนึงว่าผู้อ่านจะเข้าใจสิ่งที่เขียนหรือไม่ ส่วนการเขียนเป็นนั้นผู้เขียนจะต้องคำนึงถึงผู้อ่านให้สามารถเข้าใจสิ่งที่ผู้เขียน เขียนไว้ซึ่งเป็นการยากและต้องอาศัยองค์ประกอบหลายอย่าง ดังนั้นจึงพูดได้ว่าการเขียนเป็นทั้งศาสตร์ และศิลป์ เป็นศาสตร์หมายความว่า ความรู้ที่สามารถฝึกฝนได้ เป็นศิลป์หมายความว่า เป็นเทคนิควิธีการเขียนแต่ละคนก็จะทำให้ผู้อ่านประทับใจในการเขียนนั้น กระทรวงศึกษาธิการ (2551 ก, หน้า 1-2) ไม่ใช่ว่าทุกคนจะมีอาชีพเป็นนักเขียน แต่การเขียนจดบันทึกมีประโยชน์อย่างมากมาย ทั้งส่วนตัวและสังคมนักเรียนที่ฝึกการเขียนมาจะจดจำเร็วขึ้น เพราะสมองที่ทำงานบ่อย ๆ จะชิน และคิดออกอย่างรวดเร็วการส่งเสริมการเขียนสร้างสรรค์ให้มีประสิทธิภาพคือการนำเสนอผลงานการเขียนต่อหน้าเพื่อน ๆ ในห้องเรียน ออกหนังสือพิมพ์ ท้องถิ่น ในวารสารต่าง ๆ ในโรงเรียนควรมีกิจกรรมประจำ และมีการก่อตั้งกลุ่ม ข่าวสารขึ้นรับผิชอบการเขียนสรุปประจำอาทิตย์ ประจำเดือน ทั้งป้ายประกาศ คำขวัญ ก็จะทำให้เด็กมีความกระตือรือร้นต่อการประดิษฐ์คิดแต่งได้ (ดาลา กันละยา และดวงเดือน บุนยาวง, 2550, หน้า 14) การเขียนเป็นทักษะหนึ่งในการถ่ายทอดความรู้ ความคิด ความคิดเห็น ทรรศนะ อารมณ์ จินตนาการและสิ่งที่ต้องการสื่อสารอื่น ๆ ของตนเอง ผ่านงานเขียนโดยใช้สัญลักษณ์ที่กำหนดรู้ร่วมกันเป็นสื่อกลางของการสร้างความเข้าใจที่ถูกต้องตรงกัน การเขียนจึงมีความสำคัญต่อการสื่อสารระหว่างกัน ซึ่งการที่จะทำให้ผู้รับสารหรือ

ผู้อ่าน เกิดความเข้าใจถึงสิ่งที่ผู้เขียนต้องการสื่อสารอย่างถูกต้องแล้ว ผู้เขียนจะต้องจัดระเบียบความคิดของตนเองออกมาอย่างเป็นระบบและต้องรู้จักเลือกใช้ถ้อยคำภาษาในการเขียนที่ถูกต้องชัดเจน เพื่อสื่อความหมายที่ตนเองต้องการอย่างครบถ้วนสมบูรณ์ (วิลาวัลย์ โพธิ์ทอง, 2551, หน้า 2)

จากการสังเกตจากการสอนของครูและสัมภาษณ์ (หมุดสี พรหมศรีลา, 2552) ในโรงเรียนสาธิตปัจจุบันพบว่า การสอนของครูยังไม่ได้ส่งเสริมให้เด็กได้คิดเท่าที่ควร ส่วนใหญ่จะเป็นการเขียนแบบมีกฎเกณฑ์ นอกจากนี้การสอนของครู ยังเป็นแบบเดิมกำหนดเรื่องให้นักเรียนเขียนและเคร่งครัดต่อการใช้ภาษาเกินไป ขาดการนำเอานวัตกรรมใหม่ ๆ ไปช่วยในการฝึกการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ทำให้นักเรียนไม่อยากเขียนและเกิดทัศนคติที่ไม่ดีต่อการเขียน การเขียนภาษาลาวของเด็กจะมีลักษณะตายตัว ไม่สามารถเขียน ได้หลายความหมาย เมื่อเห็นภาพ เด็กจะคิด ได้เพียงประโยคหรือ สองประโยคเท่านั้น ปัจจัยสำคัญที่เกี่ยวข้องกับปัญหาดังกล่าว คือ ครูเข้าใจหลักสูตรไม่ลึกซึ้ง ขั้นตอนการสอนของครู จบลงอย่างรวดเร็ว ทำให้นักเรียนตามไม่ทัน สมรรถภาพการถ่ายทอดความรู้ของครู โดยเฉพาะด้านทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนยังมีประสิทธิภาพต่ำลงมาจากการจัดการเรียนการสอนของครูไม่ได้ส่งเสริมการคิดเท่าที่ควร หรือกล่าวได้ว่าขาดทักษะในการคิด ไม่ค่อยได้รับการฝึกฝน ให้รู้จักการลำดับความคิดการเขียนบรรยาย ทำให้เรื่องวกวน ผู้อ่านไม่เข้าใจเรื่องที่อ่าน นักเรียนขาดทักษะ ในการคิด ขาดการฝึกฝน ให้รู้จักการคิดให้ชัดเจน จึงทำให้ความคิดขาดตอน นอกจากนี้สื่อการสอนที่ครูใช้มักจะเน้นการเขียนที่เน้นการจำการเขียนตามกฎเกณฑ์ และขีดหลักภาษาเป็นส่วนใหญ่ จัดสถานการณ์ไม่ช่วยและกระตุ้นให้ผู้เรียนตอบ ทำให้นักเรียนรู้สึกว่าการเขียนเป็นเรื่องยาก เกิดความเบื่อหน่าย ในการเขียนรู้สึกไม่เป็นอิสระไม่สามารถเขียนได้ตามจินตนาการนอกจากนี้ ครูผู้สอนยังขาดการนำเอานวัตกรรมใหม่ ๆ ไปช่วยในการฝึกการเขียนเชิงสร้างสรรค์ (วาสนา คงวาริ, 2549, หน้า 3) ความคิดสร้างสรรค์เป็นปัจจัยสำคัญในการเขียนสร้างสรรค์และส่งผลให้ผู้เรียนขาดความมั่นใจในความรู้ ความคิดไม่กล้าแสดงออก เพราะขาดการกระตุ้นทักษะด้านความคิดสร้างสรรค์ ขาดการฝึกการคิดแบบอเนกนัย และขาดกิจกรรมการเรียนการสอนที่มีความเหมาะสม ที่จะสร้างความสนใจและความคิดของผู้เรียนเพื่อนำไปสู่การเขียนเสริมจินตนาการและความคิดสร้างสรรค์ ซึ่งปัญหาต่าง ๆ เหล่านี้ทำให้ผู้เรียนมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อการเขียน โดยรู้สึกว่าการเขียนเป็นเรื่องที่ยาก และเบื่อหน่ายกับการเขียนในที่สุดเป็นอุปสรรคที่ส่งผลให้การสอนเขียนเชิงสร้างสรรค์ไม่บรรลุผลสำเร็จตามจุดมุ่งหมาย

เรื่องการเขียนเชิงสร้างสรรค์สามารถสอนให้นักเรียนเข้าใจง่ายโดยใช้สื่อการสอนซึ่งประกอบด้วย รูปภาพ ใบงาน ใบความรู้ ฯลฯ และผู้วิจัยเห็นว่าชุดการสอนเป็นสื่อที่มีสิ่งดังกล่าวสามารถใช้สอนนักเรียนให้มีการพัฒนาทางด้านสติปัญญา ดังที่ ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2539, หน้า 19)

กล่าวว่าชุดการสอนเป็นเทคโนโลยีทางการศึกษา ที่พัฒนามาจากวิธีการเรียนการสอนหลายระบบ การใช้สื่อการเรียนการสอนในรูปแบบต่าง ๆ โดยกำหนดขั้นตอนไว้อย่างชัดเจน เพื่อให้ให้นักเรียน ได้เกิดการเรียนรู้ด้วยตนเองตามเป้าหมาย อย่างมีประสิทธิภาพ จากการที่ได้มีส่วนร่วม ในการทำ กิจกรรมและได้ลงมือปฏิบัติและยังช่วยลดภาระของครูในการเตรียมการสอนให้ผู้สอนเกิด ความมั่นใจพร้อมที่จะสอนอีกด้วย

จากการศึกษางานวิจัยพบว่าชุดการสอนสามารถแก้ไขการเขียนเชิงสร้างสรรค์ได้ (สุภาพิมพาแป้น, 2546, หน้า 47) เพราะเป็นการส่งเสริมให้เด็กได้แสดงความสามารถทางด้านสติปัญญา ในทางสร้างสรรค์และแสดงออกทางความคิดอย่างอิสระเสรี และชุดการสอนเป็นเครื่องมือที่มี ประโยชน์ต่อการเรียนการสอนทุกวิชาทุกระดับชั้น สามารถนำไปประยุกต์ใช้ประกอบการสอน ได้เป็นอย่างดี ดังนั้นในการสอนการเขียนสร้างสรรค์ภาษาลาว โดยเฉพาะในระดับประถมศึกษา ให้มีความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์นั้นผู้วิจัยมีความเชื่อว่าการสร้างชุดการสอนเขียนเชิง สร้างสรรค์วิชาภาษาลาว จะช่วยส่งเสริมให้นักเรียนมีความเข้าใจในการเขียนเชิงสร้างสรรค์สูงขึ้น โดยเลือกใช้กิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยเฉพาะการสอนนักเรียนระดับ ประถมศึกษาให้มีความสามารถในการเขียนสร้างสรรค์ที่มีงานวิจัยสนับสนุนว่าทำให้นักเรียน มีความสามารถแสดงออกผ่านทางภาษาเขียน ซึ่งเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ตาม ความสามารถทั้งรายบุคคลและกลุ่มการสอนแบบนี้ช่วยส่งเสริมให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมใน การทำกิจกรรมมากขึ้น ช่วยลดภาระของครูในการเตรียมการสอนและช่วยให้การสอนของครูมี ประสิทธิภาพยิ่งขึ้น และอีกอย่างชุดการสอนนี้มีความเหมาะสมกับการจัดการเรียนการสอนวิชา ภาษาลาวและชุดการสอนนี้ในประเทศลาวยังไม่มีใครสร้างขึ้นมา ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงมีความสนใจ ที่จะสร้างชุดการสอนเขียนเชิงสร้างสรรค์เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาการสอนเขียน เชิงสร้างสรรค์ในระดับประถมศึกษาของลาวต่อไป

จากปัญหาและแนวทางข้างต้นผู้วิจัยจึงต้องการสร้างชุดการสอนเพื่อพัฒนาสมรรถภาพ ทางด้านการสอนเขียนภาษาลาวเชิงสร้างสรรค์สำหรับนักเรียนในระดับประถมศึกษาปีที่ 3 เพื่อใช้ประกอบการสอนเขียนภาษาลาวให้มีประสิทธิภาพสูงขึ้นไปตามจุดมุ่งหมายของ กระทรวงศึกษาธิการ สถาบันค้นคว้าวิทยาศาสตร์การศึกษา

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

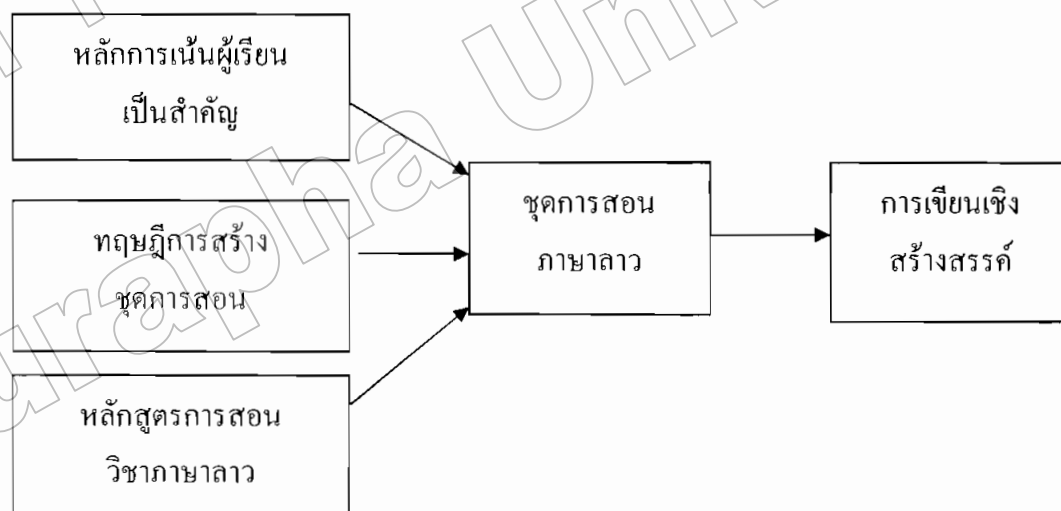
เพื่อสร้างชุดการสอนการเขียนเชิงสร้างสรรค์วิชาภาษาลาวสำหรับนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 3 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับการวิจัย

ผลการวิจัยครั้งนี้จะเป็นประโยชน์สำหรับฝึกทักษะ การเขียนเชิงสร้างสรรค์ ให้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาและช่วยในเรื่องการสร้างชุดการสอนของครูดังนี้

1. ส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียนมีระดับความสามารถ ความสนใจ และประสบการณ์ ความแตกต่างของแต่ละบุคคล
2. สามารถช่วยในเรื่องการสร้างชุดการสอนของครูที่จะนำไปประยุกต์ใช้ในครั้งต่อไป
3. เป็นแนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนด้านการเขียนโดยยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ สำหรับสถานศึกษาต่อไป
4. นำไปใช้สำหรับ ฝึกการเขียนเชิงสร้างสรรค์ที่ถูกต้องของนักเรียน
5. ช่วยส่งเสริมให้นักเรียนได้เห็นคุณค่าของการเขียนยิ่งขึ้น

กรอบแนวคิดการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ นักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 3 ของโรงเรียนสาธิต วิทยาลัยครูปากเซ เมืองปากเซ แขวงจำปาสัก ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2552-2553 (ค.ศ. 2009-2010) จำนวน 1 ห้องเรียน มีนักเรียนรวมทั้งสิ้น 48 คน

2. ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย

ระยะเวลาที่ใช้ในการทดลองการใช้ชุดการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ดำเนินการทดลองในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2552-2553 (ค.ศ. 2009-2010) ใช้เวลาทดลอง 10 ครั้ง ครั้งละ 50 นาที

3. ขอบเขตเนื้อหา

ผู้วิจัยจะเน้นตามหลักสูตรวิชาภาษาลาวชั้นประถมศึกษากระทรวงศึกษาธิการ สถาบันค้นคว้าวิทยาศาสตร์การศึกษา ค.ศ. 2009 และเน้นเฉพาะการเขียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีดังนี้

3.1 การเขียนคำ

การเขียนคำจากภาพ ให้แปลกใหม่ ไม่ซ้ำแบบใคร
การเขียนคำที่มีความหมายคล้ายกัน และคำตรงกันข้ามให้ได้มากที่สุด

3.2 การเขียนประโยค

การเขียนประโยคจากคำและภาพที่กำหนดให้มีความหมายแปลกใหม่ให้ได้มากที่สุด

3.3 การตั้งชื่อเรื่อง

การตั้งชื่อเรื่องจากบทอ่านได้อย่างแปลกใหม่ สอดคล้องกับเนื้อเรื่อง
การตั้งชื่อเรื่องจากภาพที่เห็นได้อย่างแปลกใหม่และสอดคล้องกับภาพ

3.4 การเขียนเรื่องราวสั้น ๆ

การเขียนเป็นเรื่องราวจากภาพให้แปลกใหม่น่าสนใจ ไม่ซ้ำแบบใคร โดยใช้สื่อ

สิ่งพิมพ์

การเขียนแต่งเติมเรื่องจากนิทานที่ยังไม่จบได้อย่างแปลกใหม่และน่าสนใจ

การเขียนเรื่องตามจินตนาการได้อย่างแปลกใหม่น่าสนใจ

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ชุดการสอนเขียนวิชาภาษาลาวเชิงสร้างสรรค์

หมายถึง ชุดการสอนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีทั้งหมด 4 ชุดประกอบด้วย คู่มือการใช้ชุด แผนการสอนย่อยจำนวน 10 แผนแต่ละแผนประกอบด้วยเนื้อหาสาระ ใบความรู้กิจกรรม

แบบฝึกหัด/ บัตรคำสั่ง/ ใบงานในการทำ/ เครื่องมือหรือสื่อที่จำเป็นสำหรับกิจกรรมต่าง ๆ รวมทั้งบัตรประเมินผลการเรียนรู้ โดยจัดขึ้นสำหรับหน่วยการเรียนรู้ตามหัวข้อเนื้อหาและระดับการณของแต่ละหน่วยที่ต้องการจะให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ซึ่งจัดเอาไว้เป็นชุด ๆ บรรจุในกล่อง ซองหรือกระเป๋า

2. การสอนโดยใช้ชุดการสอน หมายถึง การสอนโดยใช้ชุดที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นด้วยการใช้สื่อการเรียนการสอนในรูปแบบต่าง ๆ โดยกำหนดขั้นตอนไว้อย่างชัดเจน เพื่อให้นักเรียนได้เกิดการเรียนรู้ด้วยตนเองตามเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ จากการที่ได้มีส่วนร่วม ในการทำกิจกรรม และได้ลงมือปฏิบัติและเมื่อเรียนจบแต่ละชุดจะมีการประเมินผล เมื่อผ่านชุดหนึ่งแล้วจะเรียนชุดต่อไปเรียงลำดับจนกว่าจะจบบทเรียนนั้น ๆ โดยมีขั้นตอนการสอนดังนี้

- 2.1 ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน
- 2.2 ขั้นประกอบกิจกรรมการเรียนรู้
- 2.3 ขั้นสรุปผลการเรียน
- 2.4 ทดสอบหลังเรียน

3. ประสิทธิภาพของชุดการสอน หมายถึง คะแนนของนักเรียนจากการเรียนโดยการใช้ชุดการสอนการเขียนเชิงสร้างสรรค์วิชาภาษาลาว ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นคิดเป็นร้อยละตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80

80 ตัวแรก หมายถึง ร้อยละของคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนทุกคนได้จากกระบวนการจัดกิจกรรมระหว่างเรียนเช่น กิจกรรมกลุ่ม แบบฝึกหัดเดี่ยวและแบบทดสอบระหว่างปฏิบัติงาน ไม่น้อยกว่าร้อยละ 80

80 ตัวหลัง หมายถึง ร้อยละของคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนทุกคนจากการทำแบบทดสอบวัดการเขียนเชิงสร้างสรรค์หลังเรียน ไม่น้อยกว่าร้อยละ 80

4. การเขียนเชิงสร้างสรรค์ หมายถึง ความสามารถในการเขียนอย่างอิสระ เพื่อถ่ายทอดความรู้ความคิด จินตนาการ เพื่อเชื่อมโยงความคิดของตนเองออกมาเป็นลายลักษณ์อักษรในลักษณะที่แปลกใหม่ น่าสนใจมีคุณค่าต่อตนเอง และสังคม เป็นความสามารถ ภายในตัวของนักเรียนที่แสดงออกผ่านกระบวนการทางการเขียนเชิงสร้างสรรค์

5. แบบทดสอบวัดการเขียนเชิงสร้างสรรค์ หมายถึง แบบทดสอบเกี่ยวกับการเขียนอย่างอิสระ เป็นแบบทดสอบอัตนัยจำนวน 1 ฉบับ มี 2 ข้อ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นผ่านการพิจารณาโดยผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน หาค่าความยากง่าย (P) ค่าอำนาจจำแนก (r) และค่าความเชื่อมั่น (α)